

Μητροπολίτης Μπορίσπολ Αντώνιος: Η έλευση του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως στο Κίεβο δεν αποτέλεσε σημαντικό γεγονός στην πνευματική ζωή της Ουκρανίας

Ο πρωτοσύγκελος της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας μητροπολίτης Μπορίσπολ και Μπροβάρι Αντώνιος σε **συνέντευξή του στο ΡΙΑ Νόβοστι** μίλησε ειδικότερα για τα αποτελέσματα της πρόσφατης επίσκεψης του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου στο Κίεβο και για το πώς αντιλαμβάνονται οι τοπικές ορθόδοξες Εκκλησίες το ουκρανικό σχίσμα.

Σύμφωνα με τον ιεράρχη της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, η επίσκεψη του επικεφαλής του Φαναρίου, «εκτός από την προσθήκη νέων προβλημάτων και διαχωριστικών γραμμών στην ουκρανική κοινωνία, δεν έμεινε στη μνήμη για κάτι το ιδιαίτερο». Ακόμη περισσότερο, προκάλεσε την επιδείνωση της κατάστασης σε ορισμένες περιοχές της Ουκρανίας: Οι τοπικές αρχές, εκλαμβάνοντας τον ερχομό του πατριάρχη Βαρθολομαίου ως σημάδι υποστήριξης της Ορθόδοξης

Εκκλησίας της Ουκρανίας από την πλευρά της ανώτατης ηγεσίας του κράτους, «άρχισαν να κινούνται ακόμη πιο ενεργά στην παραβίαση των δικαιωμάτων των πιστών της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας».

Ο αρχιερέας υπογράμμισε ότι η έλευση του πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως στο Κίεβο δεν αποτέλεσε σημαντικό γεγονός στην πνευματική ζωή της Ουκρανίας και σε μεγάλο βαθμό απέβη σε βάρος του ίδιου του επικεφαλής του Φαναρίου: «Όλος ο ορθόδοξος κόσμος είδε ότι η απόφαση της νομιμοποίησης των σχισματικών της “Ουκρανικής Αυτοκέφαλής Ορθόδοξης Εκκλησίας” και της “Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Πατριαρχείου του Κιέβου” δεν εκφράζει την επιθυμία του ουκρανικού λαού, ότι αυτό το βήμα είναι στην πραγματικότητα μια πενιχρή στήριξη. Κι αφού είναι έτσι, προκύπτει ότι στην Κωνσταντινούπολη παραπλανούσαν και τον ίδιο τον εαυτό τους, και τις άλλες τοπικές Εκκλησίες, όταν ισχυριζόνταν ότι η χορήγηση της αυτοκεφαλίας για την Ουκρανία βασίζεται στην απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ουκρανών».

Εκτός αυτού, κατά τη γνώμη του ιεράρχη, η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας βιώνει το δικό της σχίσμα. «Ο Φιλάρετος Ντενισένκο ξαναδημιουργεί το “ανεξάρτητο Πατριαρχείο Κιέβου” αφού θεωρεί ότι ο “τόμος” υπήγαγε τους ουκρανούς σχισματικούς στην Κωνσταντινούπολη. Επίσης, αυτός έθεσε εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της εκλογής του Ντουμένκο ως επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας, καθώς, όπως υποδεικνύει ο “πατριάρχης”, ο Επιφάνιος δεν εξελέγη από την τοπική “σύνοδο” της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας. Είναι ενδιαφέρον ότι αυτή τη θέση υποστηρίζει και μια σειρά “επισκόπων” με επιρροή της λεγόμενης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας. Αυτοί θεωρούν ότι εξαπατήθηκαν: Κάποτε τους είχαν εγγυηθεί τη διεξαγωγή “τοπικής συνόδου”, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της οποίας θα μπορούσε να αναδειχθεί κάποιος άλλος, διαφορετικός, επικεφαλής της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας. Σ’ αυτό επιρρίπτεται και η αταξία της διοικητικής ζωής της δομής, της οποίας ηγείται ο Ντουμένκο. Εκεί μέχρι τώρα στα όρια της μιας ή της άλλης περιοχής είναι αναγκασμένοι να συνυπάρχουν ταυτόχρονα πολλοί “επίσκοποι”. Είναι κατανοητό ότι αυτό οδηγεί σε φιλονικίες και συγκρούσεις».

Όπως ανέφερε ο ιεράρχης Μπορίσπολ Αντώνιος, ορισμένη εντάση υπάρχει και στις σχέσεις των σχισματικών με το Φανάρι: «Δεν συμφωνούν όλοι στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας με την καθορισμένη από τον “τόμο” υποχρέωση να μεταβιβαστούν οι ενορίες του εξωτερικού υπό τον έλεγχο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως», διαπίστωσε ο ιεράρχης της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. «Ακριβώς γι’ αυτό οι υποστηρικτές της δομής που συστάθηκε με την υποστήριξη του Ποροσένκο αναζητούν τώρα τη δυνατότητα αναθεώρησης του της απόφασης του πατριάρχη Βαρθολομαίου. Το ίδιο το Παγκόσμιο Συνέδριο Ουκρανών έθεσε ήδη στους Φαναριώτες το ζήτημα της επέκτασης της δικαιοδοσίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας πέρα από τα όρια της Ουκρανίας. Και είναι απόλυτα προφανές ότι αυτό δεν αρέσει πολύ στο Πατριαρχείο

Κωνσταντινουπόλεως: Με αυτό τον τρόπο αμφισβητείται η κατοχυρωμένη από τον “τόμο” πρωτοκαθεδρία του Φαναρίου στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, που προϋποθέτει τη συγκατάθεση των ουκρανών σχισματικών με τις διάφορες αποφάσεις της “μητέρας Εκκλησίας“ που τους διοικεί».

Ο επίσκοπος Αντώνιος σημείωσε επίσης ότι, παρά το γεγονός πως αυτή τη στιγμή η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας τυπικά έχει αναγνωριστεί από τρεις τοπικές Εκκλησίες, της Αλεξανδρείας, της Ελλάδος και της Κύπρου, στο εσωτερικό της καθεμιάς από αυτές τις Εκκλησίες υπάρχει σοβαρή διαφωνία με τις αποφάσεις των προκαθημένων τους να υποστηρίξουν τη νομιμοποίηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας. Έτσι, στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας μια ομάδα κληρικών έθεσε θέμα μετακίνησης σε άλλη δικαιοδοσία επειδή δεν επιθυμεί να βρίσκεται υπό το ωμοφόριο εκείνου που αναγνώρισε τους σχισματικούς και με αυτό τον τρόπο διέβη ο ίδιος το όριο του σχίσματος.

«Δυσανεστημένοι με το αντικανονικό βήμα του επικεφαλής τους είναι και στην Εκκλησία της Ελλάδος. Αξίζει να θυμηθούμε τουλάχιστον το γεγονός ότι το 2019 στους πρώην μητροπολίτες της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και τώρα “ιεράρχες της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας” Συμεών (Σοστάτσκι) και Αλέξανδρο (Ντραμπίνκο), οι οποίοι βρίσκονταν, όπως αναφερόταν, στις σχετικές αναγγελίες, “στο πρώτο μεγάλο προσκύνημα στην Ελλάδα μετά την αναγνώριση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος”, απαγορεύτηκε να τελέσουν Λειτουργία σε ναούς της Εκκλησίας της Ελλάδος. Πολύ ισχυρή αντιπολίτευση στην απόφαση του αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου σχετικά με το ουκρανικό ζήτημα παρατηρείται και στην Εκκλησία της Κύπρου. Ειδικότερα, ο μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος δεν θεωρεί τον Επιφάνιο κανονικό προκαθημένο για λόγους που αναφέρονται στους ιερούς κανόνες. Πολύ περισσότερο, αυτός ο επίσκοπος, ο οποίος διαθέτει μεγάλο κύρος στο εκκλησιαστικό περιβάλλον, δεν συμφωνεί με την αναγνώριση της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας από τον επικεφαλής της Εκκλησίας της Κύπρου, διότι αυτή έγινε χωρίς την ενημέρωση και τη συγκατάθεση της Ιεράς Συνόδου», τόνισε ο αρχιερέας.

Σχολιάζοντας τη δυνατότητα να παραχωρηθεί στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ή Αντιοχείας ο ρόλος συντονιστή στην παγκόσμια Ορθοδοξία, καθ’ ότι αυτές οι Εκκλησίες συγκαταλέγονται μεταξύ των αρχαίων Θρόνων στα Δίπτυχα, ο πρωτοσύγκελος της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας δήλωσε ότι αυτό πρέπει να επιλυθεί συνοδικά. Υπενθύμισε επίσης ότι στην ιστορία της Εκκλησίας υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που οι Σύνοδοι καταδίκασαν ορισμένες δογματικές αποφάσεις του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως που δημιούργησαν αιρέσεις. Ως παράδειγμα ο ιεράρχης ανέφερε τη σύγκληση το 1443 από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων της Συνόδου Προκαθημένων των Ανατολικών Εκκλησιών, στην οποία καταδικάστηκαν η ουνία της Φερράρας-Φλωρεντίας του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, η ένωση με τους καθολικούς και ο ίδιος ο ουνίτης πατριάρχης

Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνης Β΄ με όσους ιεράρχες πρόδωσαν την ορθόδοξη πίστη.

«Μπορούμε ακόμη να θυμηθούμε τη διεξαγωγή της Συνόδου των Ιεροσολύμων του 513, η οποία αντιτάχθηκε στην αίρεση του μονοφυσιτισμού που είχε διαδοθεί στην Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης, καθώς και τη Σύνοδο του 1672, που είχε ως αποτέλεσμα την έγκριση της Ορθόδοξης Ομολογίας της Πίστεως σε 18 κεφάλαια, η οποία με τον καιρό εδραιώθηκε ως ένα σημαντικό κείμενο για δογματικής διδασκαλίας ολόκληρης της Ορθόδοξης Εκκλησίας», είπε ο μητροπολίτης Αντώνιος.

Αναφερόμενος στη διένεξη που ξέσπασε μεταξύ των Ορθόδοξων Εκκλησιών της Αντιοχείας και των Ιεροσολύμων εξαιτίας της κανονικής δικαιοδοσίας στο Κατάρ, ο ιεράρχης επισήμανε ότι το παρόν διάστημα «στο επίπεδο αυτών των Εκκλησιών μελετώνται μηχανισμοί επίλυσης του σχετικού προβλήματος». «Ας ελπίσουμε ότι όλα θα τελειώσουν με μια ολοκληρωμένη διευθέτηση. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί με φόντο τις προκλήσεις που αναδύονται στις ακτές του Βοσπόρου για ολόκληρη την Οικουμενική Εκκλησία, απλά δεν έχουμε το δικαίωμα για επιδείνωση των διενέξεων», σημείωσε ο μητροπολίτης Μπορίσπολ και Μπροβάρι Αντώνιος.

Υπηρεσία επικοινωνίας του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/88208/>